

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasvjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

26.OBJAVA

8. jul (srpanj) 2017

ZEMLJA I MJESEC

»Objašnjenje nastanka života životinjskog svijeta«

Nitko ne zna kada je svijet životinja započeo svoj život. Znanstvenici pokazuju oblike života i njihove prijelaze te kako se iz jednog oblika života dobiva drugi, i kako se kroz to oblikuju i njihove duhovne razlike. U cjelokupnom stvaralaštvu ne postoje dvije stvari za koje se može reći da čine izuzetak iz ovog pravila. Zbog toga znanost irritira kada objašnjava da se stvari iz prirode prema svom genetskom stablu, obliku i svojstvima preljevaju jedna u drugu.

Gdje stvarno počinje životinjski svijet? Vi prepostavljate da je voda majka svih oblika života. Ipak gdje god, kroz mikroskop, otkrijete u jednoj kapi vode oblike života tu već стоји životinjski svijet oblikovan u tisuću razvojnih koraka! Prva razina životinjskog svijeta su beskrajno mala bića koja žive u Eteru. oni u prostoru predstavljaju ono što vi zovete Atomi, i tako su mali da ih na jednoj točki stane nekoliko trilijuna. Ukoliko želite ova bića vidjeti vlastitim očima, nužno je da ovu točku povećate trilijun puta, a što vam ipak neće koristiti jer oči smrtnika ne mogu vidjeti stvari u pravoj istini, to mogu vidjeti samo duhovne oči.

Ove atomske životinjice nastaju iz zajedničkog utjecaja svjetla sunca koje je prisutno svuda u svim prostorima. Pri tome je također razumljivo čemu služi sve ovo svjetlo koje dopire u sve prazne prostore. Oblik ovih osnovnih životinja je kuglast, njihova površina je glatka a njihova ishrana je ekstrakt svjetlosti.

Njihov životni vijek je trilijunti dio sekunde (Urednička bjeležka: Japanski fizičar Hedeki Yukawa je 1952. godine dobio Nobelovu nagradu. Istaknuo se u znanosti na istraživanju atomske čestice mezona, čiji je dokazani životni vijek jedna trilijuntrina sekunde!) pri čemu se trilijuni njih nakon svoje smrti ujedinjuju i počinju stvarati drugu razinu života. Što se tiče razlike u veličini ova razina nije puno veća od prve, samo je njihov život nešto koncentriraniji i oni osjećaju potrebu za zasićenjem zbog toga jer su snabdjeveni jednim odgovarajućim organom za prijem.

Ovu životinjsku razinu možemo zvati „Monaden“.

Životni prostor ove životinjske vrste je ona sfera gdje planete kruže oko sunca. Njihov životni vijek iznosi tisuću-bilijunti dio sekunde (Urednička bjeležka: 1959. godine radio je objavio vijesti o pronađasku nove do tada nepoznate elementarne čestice koju je otkrio tim atomske fizičara. Ova elementarna atomska čestica se dobije razbijanjem protona (atomske čestice) i njezin životni vijek iznosi milijarditi dio sekunde. Nova čestica je dobila ime X. U. Null. Ostale elementarne čestice će također uskoro biti otkrivene od strane znanosti.) Ukoliko vi sa svojim smislom za razlikovanje pokušavate naći razliku između životnog vijeka Eter-atoma i Monada to je uistinu nemoguće, usporedba će pokazati ogromnu razliku. Na ovakav način će nastupiti skoro isto oblikovanje jedne razine prema drugoj i oslikavati će se u trajnom potenciranom životnom vijeku. Postupno je život ovih bića sve razvijeniji, tako da dolazi do toga da se ovaj vid života može vidjeti u gornjim slojevima atmosfere kao vidljiva plavkasta para.

Životni vijek trajanja ovih bića se postupno penje do milijarditog dijela sekunde. Često se događa da se trilijuni ovih plavkasto svjetlećih bića kroz svoju unutarnju potrebu ujedini i izgraditi neku višu savršeniju vrstu. Jedan takav proces je vidljiv i očima, prilikom procesa gašenja zvijezde. Mnogostruki život ovih sitnih bića time se ponovno ujedinjuje u jedan novi život koji se stvara iz svojih svjetlećih larvi. Oni padaju iz svemira kao svijetli ili kao već okamenjeni meteoriti na zemlju.

Tako oslobođena sitna bića (iskrice duše) skupljaju se na glatku prozirnu površinu bijelih oblaka. Kod ovih bića primijećena je potreba za umnožavanjem istih. Ukoliko ovo umnožavanje raste do jedne odgovarajuće mase, tada ova bića ugibaju a njihove ljuštare postaju sve teže i tonu ispod površine zračne mase. Pri tome se ponovno događaju određena ujedinjavanja njihovih masa koja se u zraku očituju kao toplo svjetlo, čija toplina se može definirati kao takozvana „električna pojava“ odnosno kao (zračno – električna vatra). Time se također stvara jedna živa savršena nova vrsta i ona ispunjava atmosferu identično kao i zgusnute forme oblaka.

Kada se tada periodički – sukladno većem ili manjem intenzitetu zračenja sunca – ovi oblaci, zahvaljujući njihovoj potenciranoj reproduktivnoj sposobnosti povećaju u jednu veliku masu tada slijedi klasična promjena: počinje se oslobođati život iz još uvijek kuglastih larvi, koje su sada već porasle jako velike i mogu se vidjeti pod mikroskopom. Ovo nenadano velikom brzinom, kao bljesak, vodi prema dolje ka zemlji a često se usmjerava ka vlažnim zračnim masama pomoću (munja). Oblikovani dijelovi ovog života većinom se dijele i pretvaraju djelomično u materiju a djelomično u biljnu vegetaciju a jedna njegova životna sfera završava i u postojećem životinjskom svijetu.

Iz oslobođenih larvi, kod njihovog sjedinjenja, izlazi nakon života, takozvani vlažni zrak koji djeluje za ovako sjedinjene larve, kao kiša na zemlji. Tek sada uistinu počinje jedan stvarni zemaljski život životinja, koji počinje u međuprostorima i sporama

ispunjениm vodom. Tada kada oslobođene prirodne duše najniže razine biljaka (a što znači da kroz viši razvoj postaju slobodne) postanu stvarne, i na isti način nastaju iz njihovih čahura, ujedinjujući se i stvarajući istovremeno električne životinjice u milionima i na taj način grade poznate infuzijske životinjice. One vas u to mogu same uvjeriti: Postavite bilo gdje biljku u vodu i ostavite ju da leži tako jedno duže vrijeme. Tada uzmite jednu kap ove vode i stavite pod mikroskop i otkrit ćete na pojedinim mjestima veću količinu životinjica koje se gibaju u ovoj kapi. To je prva vrsta životinja koja će se pojaviti u ovoj materiji.

Nakon dužeg vremena će te u jednoj takvoj kapljici utvrditi da postoji tisuću vrsta života, koji se

značajno razlikuju jedan od drugoga po obliku i po sadržaju. Tako nastaje jedna vrsta za drugom kroz međusobna spajanja. S uobičajenim instrumentima možete promatrati nastanak jedne više vrste te promatrati i otkrivati bezbrojne oblike nižih vrsta, budući da slijedi dvostruko stvaranje, stvaranje istovjetnih vrsta koje su već nastale i stvaranje jedne više vrste. Ovo se događa na slijedeći način:

Jedna viša životinska vrsta guta mnoštvo nižih vrsta: pri tome iz supstance niže vrste kao i iz individualnog načina stvaranja više vrste, nastaje viša vrsta. Mnoge kasnije slobodno nastale duhovne osobine tako nastale više vrste nastaju – kroz nadopunjavanja do sve viših životinjskih vrsta. Tako se to postupno penje stupanj po stupanj naviše, dok se u to ne uključi jedan krug od tisuću vrsta. Tada ponovno nastaje jedan vidljivi veličanstveni proces koji se očituje kroz pojačana gibanja u vodi, pri čemu se prisutnost ovako nastalih, sada već snažnih prirodnih bića, osjeća i u gibanju zraka. Sada pak nastaje dijeljenje u kome jedni nastaju kao više vrsni zemaljski crvi a drugi se pretvaraju u vodene crve. Ovaj postupak daljnog nastajanja slijedi spremno kroz kretanje vidljivih velikih čahura (jajašca) iz kojih nastaje ista vrsta nagomilavanjem više vrsnih nižih životinjskih vrsta.

Ti crvići najprije stvaraju manje vrste ljudskara a najprije se stvaraju pužići i školjkice koje nastaju istovremeno pri čemu ženski dio crva gradi školjkice. U ovim životinjskim vrstama slijedi nastanak i kornjača a što je rezultat istovrsne tisuću puta ponovljene progresije. Od sada više nije potrebno da ovaj redoslijed slijedimo i dalje i zato ćemo na jednom posebnom slučaju programa ujedinjenja života dati objašnjenje.

Uzmimo u obzir takozvane školjke bisernice. One stoje u prije opisanom redoslijedu na 990 mjestu i stvorene su iz osnovnih školjki-bisernica sa prije navedenim osnovnim školjkama pužićima. Ovdje se ujedinjuje

dvostruki život: jedan muški i jedan ženski. Ženski život očituje se u vanjskom miru i u unutarnjoj glatkoj metalnoj blještavoj dvostrukoj ovojnici. Ona pri tome vegetira jako dobro, hrani se crvićima a usisane larve koristi za izgradnju svoje ljuštare.

Ukoliko takva jedna školjka biserna ugleda žensku školjku bisernicu ona se odmah povlači u svoju ljudsku i na najtanjem dijelu školjke probuši rupicu. Ukoliko je ova vrsta ljubavnog kontakta sa pužem obavljenha školjka počinje sa zatvaranjem rupice i sa

obljepljivanjem neprobavljivih dijelova (larvi) na rupicu kako bi se ista zatvorila. Sada puž još jednom spriječava ovo zatvaranje rupice i ponovno prodire u nju te ostavlja svoj izmet unutra nakon čega školjka sve obnavlja i prevlači sedefom oblikujući tako sve veću i veću kuglicu od toga, (ovo je način nastanka bisera!). Ova borba često traje više godina. Nakon toga školjka napušta svoje mjesto i kroz usta izbacuje malu školjku napolje. Ona probada sa svojim žalcem meso školjke. Na taj način ona otvara vrata novom životu školjke i ujedinjuje se s tim životom pri čemu nastaje jedna viša vrsta u obliku Nautilus-pužića, čija lijepa kućica je vidljivi znak i oslikava jednu višu vrstu života.

Daljnji slučaj bujanja života u životinjskom carstvu biti će ovdje predstavljen na jednom drugom primjeru. U riječnim i morskim šumovitim pojasevima obitava jedno posebno biće koje ljudi nazivaju „Polip“. Ova životinja se na jednom mjestu odraslog drveta ukorijeni – prihvati se sa mnogim rilastim udovima kojima si pribavlja u velikim količinama crviće i vodene insekte iz okoliša i njima se hrani. Pri tome se sve dublje utiskuje u drvo u kome se sve više širi a njeni probavni organi postaju sve čvršći, tada započinje uništavanje i drveta domaćina koje živi još samo uz pomoć svojih razgranati sisaljki dok ga nedostatak hrane potpuno ne ubije.

Pri tome se cijelo njegovo neoblikovano biće raspade u bezbroj malih sitnih crvića a što je i sudbina kojoj polip stremi. Tada se njihov život pretvori u nešto novo, u jednu vrstu ribe koja izađe na vidjelo. Ova riba je poznata pod imenom „Lignja“ i obitava u velikim dubinama mora. Njena ishrana se sastoji od jedne vrste crno smeđih crva. Prilikom ishrane ova riba zamuti vodu izlučivanjem crnila koje djeluje omamljujući na male životinje. Dugogodišnjom prehranom lignja pojede više tisuća ovih crvića, umire a humus od tisuću probavljenih crvića ujedinjuje se u jedno novo biće. Ovo biće se zove leteći sokol ili „Leteća riba“.

Leteća riba se hrani djelomično morskim insektima a djelomično insektima koje lovi u brzom letu preko vode. Pri tome je ona građena djelomično kao riba a djelomično kao ptica. Ova riba ima u svojoj unutrašnjosti mjehur koji trenutačno puni zrakom iz atmosfere a po potrebi ga isto tako brzo ispušta. U ovaj mjehur riba povremeno kroz poseban kanal upušta nekoliko kapi vode. Na dnu mjehura nalazi se tkivo koje ima metalni izgled i koje omogućuje da se temperatura u mjehuru trenutno digne na preko 80°C. Ukoliko se u mjehuru nalazi voda ona se zbog visoke temperature pretvara u paru i puni mjehur zrakom iz atmosfere. Tijekom ovog punjenja zrak se zbog unutarnjeg električnog procesa dijeli: teži slaniji dio zraka pada prema dolje ukapljuje se i kroz jedan drugi kanal izlazi prema vam. Lagani plin struji u organe sastavljene od cijevi koje prožimaju cijelo tijelo i na taj način se u istom omjeru smanjuje težina ove ribe. Riba pomoću krila, koje posjeduje kao i u ptice, se diže uvis a sa svojom leđnom perajom drži pravac.

Nakon okončanja svog ribljeg života događaju se slijedeće podjele: ženski dio njene duševne supstance ide u jednu vrstu ptice, koja je poznata kao „Morski galeb“. Muški dio se pri tome također ujedinjuje i tvori novi život „Goluba“.

Ovo je put jedne vrste polipa do pretvaranja u jednu vrstu ptice. Ipak kao i kod polipa tako dolazi do tvorbe svake vrste ribe na odgovarajući način. ovo su među stupnjevi između crva i svih vrsta riba, budući se kroz njih život crva podiže na jednu višu razinu. Ribe naravno stoje na jednoj razini razvoja tako da one nakon svog posmrtnog sjedinjenja u drugi život postaju stanovnici zraka. I tako skoro svaka vrsta ribe se pretvara u odgovarajuću vrstu u ptičjem svijetu.

U moru također postoji i jedna druga vrsta životinja čiji je razvoj tako oblikovao te životinje da one mogu živjeti djelomično u vodi a djelomično na zemlji i na zraku. U takve vrste morskih životinja spadaju morske kornjače, kao i sve druge kornjače odnosno sve vrste žaba. ove životinje su opremljene s pet sposobnosti koje posjeduje životinjski svijet. Nadalje su također morske krave, tuljani i morževi opremljeni kao i četveronošci djelomično za vodu a djelomično za zemlju odnosno za zrak i djeluju kao (amfibije) i čijim ujedinjenjem na zemlji nastaju odgovarajući četveronošci.

Što se tiče ptičjeg svijeta on predstavlja jednu visoku razinu na ljestvici živih bića. Unutarnji organi ptica izgledaju slično kao ljudski, srce je slično srcu čovjeka, stomak je nešto drugačiji kao i sama utroba, iza toga slijede izdužena pluća i jetra. Ova utroba je učvršćena lakin koštanim skeletom i omotana u meku prozirnu kožicu. Srce i pluća imaju istu namjenu kao i kod svih toplokrvnih bića. Pri tome želudac i jetra pokazuju značajnije razlike. Meso i mišići su izgrađeni od lakin vlakana i spojeni su finim mrežastim tkivom koje omogućuje velika istezanja i skupljanja kao i mišići drugih životinja.

Glava ptica je opremljena izuzetno oštrim osjetilima. Ptica sa svojim očima bolje vidi nego čovjek sa svojim dalekozorom, isto tako njezin sluh je puno bolji od ljudskog. Njezino čulo mirisa je oštrienje nego kod psa tragača. Orao može osjetiti miris strvine udaljene dan leta a njegov istančani okus je tako dobar da mu omogućuje pronaći sol i u najčvršćim stijenama.

Slično kao i sa standardnim osjetilima tako je ptica dobro opremljena i s visoko učinkovitim osjetilima, posebno je mozak ptice jako osjetljiv na podražaje i kako je aktiviran. Računa se da su ptice inteligentnije nego ostale životinje uključujući i slonove. Ptice su najinteligentnije od svih životinja a što potvrđuje i to da pojedine ptice mogu naučiti pjevati mnoge melodije kao i izgovarati pojedine riječi pa čak i cijele rečenice, a što drugim životnjama bez obzira na učenje nije moguće. Pri tome možemo zaključiti da je ova vrsta životinja jako slična drugim životnjama, a koje se susreću sa mnogim poteškoćama u svom zemaljskom životu. Sve ovo omogućuje njena unutarnja građa organa. Ptica posjeduje veliku osjetljivost na utiske koji dolaze iz vanjskog svijeta kao i mogućnost da ove utiske spremi i obradi u svom mozgu kako bi mogla na njih reagirati.

Ptice se razmnožavaju putem jaja. Ženska jedinka ima sposobnost da u sebi stvara mala jajašca. Ovo se događa u jajnicima i to na slijedeći način:

Iz srca izlaze svi važniji organi i vođeni su dalje pomoću bijele tekućine. Tamo gdje ova tekućina istječe dolazi do izgradnje mrežastog tkiva. Kako bi ovo tkivo imalo ispravan oblik, i oblikovalo se tako kao da su dva mala lijevka okrenuta jedan prema drugom, na toj kralježnici se oblikuju i spajaju organi koji se samo-oblikuju. Nakon toga se ovi organi otkidaju i okreću u ispravan položaj, spajaju se ulazni otvor i ljevkasti izlazi. Nakon toga nastaju na isti način krvne žile koje izlaze iz stomaka i koje su vođene kroz jetru spajajući ulazne otvore sa izlaznim. Kada su sve krvne žile od srca položene tada se u svakoj ovoj krvnoj žili oblikuje nova veza koja također spaja svoj ulaz na odgovarajući izlaz.

Ovaj organizam se, u postojećem vremenu koje je priroda u odnosu na veličinu ptice predvidjela, u potpunosti izgradi tako da iz želudčanih sokova najprije dolazi do izdvajanja jednog broja kapljica, kod kojih su ulazni otvor sićušnog organa koji se nalazi u ovoj kapi okrenuti jedan prema drugom. Nakon toga dolazi do isisavanja prozirne vodenaste tekućine iz srca. Ovi sokovi tjeraju kapljice koje potječu iz stomaka kao mjehare od sapunice i pune ih, već prema veličini i svojstvu ptice do veličine sjemenke konoplje, lješnjaka ili čak do veličine jabuke. Sokovi koji dolaze iz krvi, sada počinju polako prodirati u ovaj bijeli smotak i graditi žumanjak.

Tijekom ovog vremena dolazi kroz, spojno crijevo, do razvoja finijih kontaktnih organa. Tako kokoš (kao ptica ženka) ima dva odvodna kanala: jedan za odvod izmeta a drugi za odvod oblikovanog jajeta. Pred izlazom ovaj kanal za izmet se spaja sa kanalom koji dolazi iz crijeva i služi za jaja. Oni grade jednu novu cijev koja se grana prije jajnika u mnogo kanala u obliku lijevka. Kroz ovaj cjevasti organ se kod čina parenja velikom brzinom uvodi u središte žumanjka jedan fluidno-duhovni materijal. Ovaj materijal je onaj koji se već prije izlučio kod sjedinjenja prijašnjih životinjskih života iz vode odnosno iz zemlje (duhovna supstanca). Prema ovom programu se oblikuje središnji organ uz pomoć izuzetno finog tkiva u novo živo biće, novi oblik je jedna jako mala i gola ptičica. Tkivo se grana iz centra u svim smjerovima u jajetu i time se osiguravaju putovi za prehranu. Nakon toga organ, koji potječe iz stomaka, izlučuje kvarcne komadiće kao i sluz sastavljenu od krečnjaka, koja zbog unutarnje topline ptice pretvara ovaj kvarc u čvrstu ljudsku jajeta. Sada je jaje oblikovano. Plod se leže kroz držanje jajeta na toplini. Nakon toga sva hrana u jajetu biva pojedena zbog izgradnje ploda, također ljudska jajeta biva probijena i na svijet dolazi jedna cjelovita ptica obdarena sa svim za nju potrebnim sposobnostima.

Golubovi se ubrajaju u klasu ptica čija je vrsta, sastavljena od sve tri prirodne vrste i koja je slična, po ishrani, čovjeku: hrani se zrnjevljem, travom, crvima, insektima i čak sitnim pijeskom. Sukladno prethodno dobivenim stupnjevima unutarnjih dijelova duše dijele se golubovi u toliko različitih vrsta. Najplemenitiji od svih vrsta su oni golubovi koje nazivamo „kućni golubovi“ i koje je lako prepoznati zbog različito obojenog perja.

U životinjskom svijetu ovo služi kao vizualna oznaka: koja pokazuje da je ova životinjska vrsta pripitomljena i pokazuje se kao jako bliska ljudima. Boja ovdje izražava unutarnje sposobnosti. Bijela boja je najplemenitija budući da ona u životinjskom svijetu odgovara biću bez mrlja na duši.

Tako je kućni golub, kao najplemenitija vrsta, u ptičjem svijetu čiji smisao života predočava sve prethodne vrste kao i skoro sve druge bezbrojne vrste pernatih stanovnika neba. Istovremeno su oni ujedno i krvna žila za višu razinu života koji izlazi iz carstva vrsta, ponekad čak iz carstva minerala. Nakon smrti se golub, sukladno životnim principima vrsta u prirodi, sjedinjuje i nastupa kao jedna duhovno sjedinjena životna vrsta, između ostalih, izgrađujući tako ljudsku dušu. Naravno da postoji još tisuću vrsta ptica i četveronožaca na zemlji, putem kojih se ovaj prijelaz događa, ipak - Gospodin govori ovako: „Nitko ne pozna moje putove, ni ljudi a ni anđeli na nebu, nego samo ja i onaj kome se ja želim otvoriti. Onaj tko vjeruje, njemu su mnogi putovi otvoreni. Ipak nevjernike ne treba niti pomagati niti savjetovati. Badava nevjernik sa svojim slijepim očima gleda u moju veliku tvornicu života. Uistinu vam kažem: Nevjernik ne može pronaći ništa drugo nego samo ljeske smrti. Budući je život duhovna pojava i nijedan mikroskop ne može osvijetliti njegove sfere djelovanja, samo oči duše mogu vidjeti čudo života.“

Jakob Lorber: Tajne Prirode – Zemlja i Mjesec (str. 4, 9)